Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

Caput centesimum vigesimum primum. Falsi testes Jesum accusant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Visual Library

languerunt præ inopia ...... elongaſti à me amicum & proximum, & notos meos à miſeria.

Pſalm. 141. 5. *Conſiderabam ad dexteram, & videbam, & non erat qui cognoſceret me. Periit fuga à me, & non eſt qui requirat animam meam.*

Iſa. 8. 14. *Et erit vobis in ſanctificationem: in lapidem autem offenſionis, & in petram ſcandali duabus domibus Iſraël; in laqueum & in ruinam habitantibus Jeruſalem.*

Iſa. 63. 5. *Circumſpexi, & non erat auxiliator; quæſivi, & non fuit qui adjuvaret.*

Dan. 9. 26. *Et non erit ejus populus, qui eum negaturus eſt.*

Zach. 13. 7. *Framea ſuſcitare ſuper Paſtorem meum; & ſuper virum cohærentem mihi, dicit Dominus exercituum: percute Paſtorem, & diſpergentur oves.*

Neſcio quid dicis. Exeunte autem illo januam, vidit eum alia ancilla, & ait his qui erant ibi, Et hic erat cum Jeſu Nazareno. Et iterum negavit cum juramento, Quia non novi hominem. Et poſt puſillum acceſſerunt qui ſtabant, & dixerunt Petro, Vere & tu ex illis es, nam & loquela tua manifeſtum te facit. Tunc cœpit deteſtari, & jurare quia non noviſſet hominem. Et continuo gallus cantavit. Et recordatus eſt Petrus verbi Jeſu, quod dixerat, Priuſquam gallus cantet, ter me negabis. Et Marc. 14. 27, & ſeq. Luc. 22. 31, & ſeq. Joh. 16. 32. & 18. 17, & ſeq.

I. QUAM ex Zacharia prædictionem hic afferimus, quaque notari ſe Chriſtus Jeſus morti proximus apud Diſcipulos ſuos teſtificatus eſt, eam Chriſtum directe reſpicere negat Grotius, at paſtorem alium, eumque non bonum; quem eſſe conjectat hunc ipſum, de quo agit Zacharias in fine undecimi capitis, *Ubi*, inquit, *itidem ille quiſquis eſt, vocatur Paſtor meus, & gladius illi dicitur imminere*; uſurpari vero verba iſta Zachariæ à Chriſto, ut γνώμην, nulla ratione habita occaſionis, qua primitus dicta eſt. Hæc quam pia & Chriſtiano homine digna ſint, non anquiro; quam aliis hominis ejuſdem ſententiis conſona ſint, videndum eſt. Paſtorem illum nequam, Zachariæ undecimo capite commemoratum, Manaſſem eſſe vult; decimo tertio, Judam Machabæum; illum impietate nobilitatum & flagitiis, illum fortitudine & pietate. Et tamen utrumque paſtorem, unum eumdemque eſſe ſtatuit. Paſtorem decimo tertio capite laudatum, non bonum aliquem paſtorem eſſe docet: iſne vero paſtor malus habendus eſt, quem Deus paſtorem ſuum appellat, ſibique adhærere ait? *Framea ſuſcitare ſuper paſtorem meum, & ſuper virum cohærentem mihi, dicit Dominus exercituum.* At & paſtor undecimi capitis, Paſtor meus itidem appellatur, inquit Grotius. Utrobique certe eſt, רעי; verum priore loco veteres Interpretes, Græcus, Chaldæus, Syrus, Arabs, pronomen poſſeſſivum non addunt. Demus tamen eſſe addendum, quod & verum eſt, omnes profecto ποιμένες λαῶν, *Paſtores populorum*, à Deo ſunt: *Non eſt enim poteſtas, niſi à Deo*, inquit Paulus: quod & Homerus ante cecinerat: τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι *Honor autem ex Jove eſt.* Tum addit Jovem Regibus dediſſe,

Christum Jeſum prædici Zach. 13. 7. probatur adverſus Grotium.

Grot. in Matth. 26. 31.

Rom. 13. 1.

σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.
Sceptrum & jura, ut rex eorum ſit.

Hom. Iliad. ς.

Unde & διογενεῖς & διοτρεφεῖς, *Jove prognati* & *à Jove educati*, reges à Poëtis appellantur. Suum ergo Deus appellaverit, Paſtorem undecimi capitis: at decimi tertii Paſtorem, & ſuum appellat, & ſibi cohærere ait; quo pietas ipſius Deo accepta eſſe comprobatur, cum alterius ſcelera ulturum ſe denuntiet. Nos vero Chriſto Jeſu addicimus totum decimum tertium Zachariæ caput. Jeſus eſt ille *fons patens domui David in ablutionem peccatoris.* Supplicium Jeſu indicant iſta: *Quid ſunt plagæ iſtæ in medio manuum tuarum? His plagatus ſum in domo eorum qui diligebant me.* Reliqua Jeſu mortem, Diſcipulorum fugam, martyria quoque eorum & conſtantiam, & gentium denique vocationem deſignant, uti fuſius infra declarabitur. Atque hic ſuffragatorem adverſus Grotium habemus Aben Ezram, qui in Meſſiæ, Joſephi nepotis, tempora prædictionem hanc Zachariæ confert.

Zach. 13. 1.

Zach. 13. 6.

CAPUT CXXI.

Falſi teſtes Jeſum accuſant.

PSALM. 26. 12. *Ne tradideris me in animas tribulantium me, quoniam inſurrexerunt*

MATTH. 26. 59, 60. *Principes autem Sacerdotum, & omne concilium, quærebant fal-*

in me teſtes iniqui, & mentita eſt iniquitas ſibi.

Pſalm. 34. 11, & ſeq. *Surgentes teſtes iniqui, quæ ignorabam interrogabant me ...... quoniam mihi quidem pacifice loquebantur, & in iracundia terræ loquentes, dolos cogitabant: & dilataverunt ſuper me os ſuum: dixerunt, Euge, euge, viderunt oculi noſtri.*

Pſalm. 40. 6, & ſeq. *Inimici mei dixerunt mala mihi, Quando morietur, & peribit nomen ejus? Etſi ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, cor ejus congregavit iniquitatem ſibi: egrediebatur foras, & loquebatur in idipſum. Adverſum me ſuſurrabant omnes inimici mei, adverſum me cogitabant mala mihi. Verbum iniquum conſtituerunt adverſum me.*

Pſalm. 63. 1, & ſeq. *Exaudi Deus orationem meam cum deprecor, à timore inimici eripe animam meam: protexiſti me à conventu malignantium, à multitudine operantium iniquitatem: quia exacuerunt ut gladios linguas ſuas, intenderunt arcum rem amaram, ut ſagittent in occultis immaculatum. Subito ſagittabunt eum, & non timebunt; firmaverunt ſibi ſermonem nequam.*

Pſalm. 108. 1, & ſeq. *Deus laudem ne tacueris, quia os peccatoris, & os doloſi ſuper me apertum eſt. Locuti ſunt adverſum me lingua doloſa, & ſermonibus odii circumdederunt me, & expugnaverunt me gratis.*

Pſalm. 119. 2, 3. *Ad Dominum cum tribularer, clamavi, & exaudivit me. Domine, libera animam meam à labiis iniquis & à lingua doloſa.*

Pſalm. 139. 1, & ſeq. *Eripe me, Domine, ab homine malo; à viro iniquo eripe me. Qui cogitaverunt iniquitates in corde, tota die conſtituebant prælia. Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpentis; venenum aſpidum ſub labiis eorum. Cuſtodi me, Domine, de manu peccatoris; & ab hominibus iniquis eripe me.*

ſum teſtimonium contra Jeſum, ut eum morti traderent, & non invenerunt, cum falſi teſtes acceſſiſſent. Noviſſime autem venerunt duo falſi teſtes, & dixerunt, Hic dixit, Poſſum deſtruere Templum Dei, & poſt triduum reædificare illud. Et Marc. 14. 56, & ſeq.

CAPUT CXXII.

Jeſus accuſatus ſilet.

ISA. 53. 7. *Oblatus eſt, quia ipſe voluit, & non aperuit os ſuum: ſicut ovis ad occiſionem ducetur, & quaſi agnus coram tondente ſe obmuteſcet, & non aperiet os ſuum.*

MATTH. 26. 62, 63. *Et ſurgens Princeps Sacerdotum, ait illi, Nihil reſpondes ad ea, quæ iſti adverſum te teſtificantur? Jeſus autem tacebat.* Et Marc. 14. 60.

Matth. 27. 12, & ſeq. *Et cum accuſaretur à Principibus Sacerdotum & Senioribus, nihil reſpondit. Tunc dicit illi Pilatus, Non audis quanta adverſum te dicunt teſtimonia? Et non reſpondit ei ad ullum verbum, ita ut miraretur Præſes vehementer.* Et Marc. 15. 4, 5.

Luc. 23. 8, & ſeq. *Herodes autem viſo Jeſu gaviſus eſt valde ...... interrogabat autem eum multis ſermonibus; at ipſe nihil ei reſpondebat.*

2. Petr. 2. 23. *Qui cum malediceretur, non*